

บรรณานุกรม

กมลพิพิชัย เศวตมาลย์. (2541). ระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การค้าครุสภาก.

_____ . (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____ . (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาเดพาร์ทAMENT.

กีงกมล กวิชาติวิทยาคุณ. (2532). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอนจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรรยา พานิชย์ผลิตไชย. (2530). การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ศิลปารบรรณาการ.

จิรนาฏ สุทธานุกูล. (2533). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัวและด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนา. ปริญญาโทนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ชาลี ทิવวงศ์. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ใน รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ปีการศึกษา 2529. (หน้า 398-399). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาลี ทิวงศ์. (2537). การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา ๕. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิรัตน์ ลินพะสุต. (2534). การเบรีบนเทียบเบตคดิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธารง บัวศรี. (2540). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชั�รัชการพิมพ์.
ธีรพงษ์ แก่นอินทร์. (2532). ปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาในจังหวัดต่างๆ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเมืองดัน. กรุงเทพฯ: สุวิรยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวมรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อาร์เอนด์บี พับบิชชิ่ง.

บุญญา คำสุวรรณ. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการแนะนำ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประกอบ บรรณสุต. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประมาณ อะกินี. (2535). สื่อการสอน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับคลิมพะเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถในนามงค์เฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ.
กรุงเทพฯ: วิสุทธิ์พัฒนาจำกัด.

ปราสาท อศรีปรีดา. (2542). จิตวิทยาการเรียนกับการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กราฟฟิกอาร์ต.

บริษุญา เกื้อหนุน. (2539). สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่เป็นคุณต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
สุทธิปริทัศน์, 11(31), 91-99.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.

เพ็ญ จรุญธรรมพินิจ. (2540). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว¹
ลักษณะของนักเรียนและลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัชนีช์ บุญมี. (2543). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดอัตราความก้าวหน้ากับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

วรรณฯ คงคาประเสริฐ. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัชรินทร์ เมฆา. (2542). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคค่ำ หลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิชิต สุรุดน์เรืองชัย. (2540). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิธีสอนทั่วไป ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2517). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: เรืองอักษร.

ศศิธร จั่งภากร. (2533). ผลของการอบรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สูง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีนวล วรรณสูตร. (2536). รูปแบบองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ。

ศิริกานต์ เพียรธัญญารณ์. (2539). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงหาดูของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทการศึกษาดูมูลบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

ศิริพร นิลสวิท. (2550). การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สังจด อุทرانันท์. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการนิเทศการศึกษาในประเทศไทย.

วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 18(2), 15-29.

สมนึก กัฟทิยานนี. (2537). การวัดผลการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.

สมศักดิ์ ศรีประสิทธิ์. (2541). พลกระทบของการอบรมเลี้ยงดูและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นปัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. นครปฐม: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). ผู้สู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

สมศ. แม่นเย็น. (2543). ครุไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.

สำนักงานการประ促ศึกษาจังหวัดชัยนาท. (2538). การประเมินพฤติกรรมการเรียนการสอนของครุผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ชัยนาท: สำนักงานการประ促ศึกษาจังหวัดชัยนาท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การวัดและประเมินภาพความสำเร็จสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.

_____. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สาลินี วงศ์เสิง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สายสุนีย์ สว่างทรัพย์. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนันท์ สังข์อ่อง. (2542). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสามเหลี่ยมขององค์ประกอบด้านนักเรียนโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้านกับองค์ประกอบแต่ละด้านของความรู้ความสามารถ เชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ใน รวมบทคัดย่อ วิทยานิพนธ์ปีการศึกษา 2540 (หน้า 6-7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พัฒกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุปรานิ ขวัญญาจันทร์. (2539). ผู้ฝึกสอน. สารสารบัญพิเศษศึกษา, 2(2) 82-87.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และกัณฑารัทพย์ ลังชนะติ. (2537). หน่วยที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะภาษา ใน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา. (หน้า 56-116). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุภาพ วากาญ. (2525). เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิคใช้การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรีย์ ประกาษยันทร์. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียนและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสานการณ์ชีวิตของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์. นครปฐม:
โรงพิมพ์สุนย์ล่างเสริมและฝึกอบรมการเกณฑ์แห่งชาติ.

อัญชลี ดวงกลาง. (2536). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Bloom, B. S. (1982). *Human Characteristics and School Learning* (2nd ed.). New York:
McGraw-Hill Book.

Brinton, D. M., Snow, M. A. M., & Wesche, M.B. (1989). *Content-based second language
instruction*. Boston: Hein & Heinle.
(1997). *Content-based Second Language Instruction*. New York: Newbury House
Publishers.

Brown, H. (1991). *Principles of Language Learning and Teaching*. Englewood Cliffs,
New Jersey: Prentice-Hall.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (5th ed). New York: Harper Collins.
Cuellar, N. J. (1990). High achieving language minority student: Self-perceptions of intellectual
competence. *Dissertation Abstracts International*, 50(11), 3476.

Ellis, R. (1994). *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.

Eskey, D. E. (1997). Syllabus design in content based instruction. In M.A. Snow & D.M. Brinton
(Eds.). *The content based classroom: Perspectives on integration language and
content*. (pp. 21-23). New York: Longman.

Finocchiaro, M., & Bonamo, M. (1973). *The Foreign Language: A Guide for Teacher*. New York:
Regents Publishing.

Gardner, R. C., & MacIntyre, P. D. (1993). A student's contributions to second language
learning, part 2: Affective Variables. *Language Teaching*, 2(11), 1-11.

- Hybel, S. (1995). *Communicating Effective* (4th ed). New York: McGraw-Hill.
- Jakobovits, A. (1991). *An Introduction of language*. New York: Haly Rinchart and Winston.
- Krashen, S. (1992). *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. United Kingdom: Pergamon.
- Krung, S. E. (1992). Instructional leadership: A constructivist perspective. *Educational Administration Quarter*, 28(3A), 30-43.
- Lewis, G., & Spade, C. (1994). *Critical Communication*. Sydney: Prentice Hall.
- Lightbrown, P. M., & Spada, N. (1993). *How Language are Learned*. Oxford: Oxford University Press.
- Likert, Rensis. (1977). *The Method of Constructing and Attitude Scale, In Atitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.
- Littlewood, W. (1983). *Communication Language Teaching*. Cambridge; Cambridge University Press.
- Morris, S., & McCarthy, B. (1990). *4 MAT in action II*. Barrington: Excel.
- O'Malley, J., & Chamot, A. U. (1990). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. New York: Cambridge University Press.
- Phillips, D. (2008). *Longman Preparation Course for the TOEFL test: iBT Listening*. New York: Pearson Education.
- Richard, J. C., Platt, J., & Platt, H. (1992). *Dictionary Language Teaching & Applied Linguistics*. England: Longman Group.
- Schoenberg, I. E. (2000). *Focus on Grammar: An Integrated Skills Approach* (3rd ed.). New York: Pearson Education.
- Stoller, F. L., & Grabe, W. (1997). A six-t's approach to content-based instruction. In Snow, M.A., & Brinton, D.M. (Eds), *The content-based classroom: Perspectives on integrating language and content*. (p. 91). New York: Longman.
- Trusty, F. M. (1986). *Administrator/Supervisor Career Ladder Orientation Manual*. Nashville: Tennessee Department of Education.
- Walton, S., & Nayne, J. (1995). *Communication Principles: A Modular Approach*. Sydney: Prentice Hall.